

Τοποθέτηση Μητροπολίτου Μόρφου για τον Κορωνοϊό

[Εκκλησία της Κύπρου](#) / [Ι.Μ. Μόρφου](#)

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΟΡΦΟΥ ΓΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΟΪΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΧΡΙΣΤΕΠΩΝΥΜΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΡΦΟΥ με θέμα: “ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ”, όπου, καθώς χαρακτηριστικά αναφέρεται:

“Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί, ἀσφαλῶς καὶ στὴν παρούσα δοκιμασία δὲν εἴμαστε μόνοι μας, ἀλλὰ πάντοτε κάτω ἀπὸ τὴν πατρικὴ πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Τώρα εἶναι ἡ ὥρα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς ὁμολογίας. Καὶ στὴ δοκιμασία αὐτή, καλούμαστε γιὰ ἀκόμη μιὰ φορά, ὡς Ὁρθόδοξοι καὶ Ἕλληνες τῆς Κύπρου, νὰ ἐπιβεβαιώσουμε τὸν λόγο τοῦ Κυρίου, «ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ» (Λουκ. 10, 19). Γιατί, καὶ κατὰ τὸν ποιητὴ Γ. Σεφέρη, «στὴν Κύπρο (καὶ σὲ κάθε Ὁρθόδοξο τόπο) λείτουργεῖ ἀκόμη τὸ θαῦμα»”.

Σε ἄλλο σημεῖο, αναφέρεται:

“Ἡ Θεία Λειτουργία, δηλαδὴ τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἀλλὰ καὶ ὁποιοδήποτε Μυστήριον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ποὺ τελοῦνται μὲ τὴ συνάθροιση τῶν πιστῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, μέσα στὸ πλαίσιο τῆς λατρείας τοῦ μόνου Ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἀκολουθώντας τὴν θεοπαράδοτη ἐντολὴ

τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶπε, «τοῦτο (τὸ Μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας) ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν», καθὼς καὶ τὴν ἀνέκαθεν λειτουργικὴν πράξιν τῆς Ἐκκλησίας, δὲν μποροῦν νὰ ὑποβιβαστοῦν καὶ νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀπλὲς συναθροίσεις ἀνθρώπων”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Μὲ ἀφορμὴ τὴν ὑπέρμετρη ἀνησυχία, ποὺ ἔχει ἐκδηλωθεῖ τὶς μέρες αὐτὲς καὶ τὸ συναφὲς κλίμα, ἔνεκα τῆς ἐπισήμανσης κρουσμάτων τῆς μεταδοτικῆς ἀσθένειας τοῦ λεγομένου κορωνοϊοῦ καὶ στὴν Κύπρον μας, θὰ ἐπιθυμούσαμε νὰ μεταφέρουμε στὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου τὰ ἑξῆς.

Καταρχήν, ὅπως ἀναφέρουμε καὶ σὲ πρόσφατη Ἐγκύκλιό μας, «ἔνεκα τῆς πλήθυνσης τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ τῆς συνεπαγομένης αὔξεσιν τῆς πειρασμικῆς ἐνέργειας στὸν κόσμον, ἔχουν συναυξηθεῖ καὶ οἱ ποικίλεις ἀσθένειες, ἀσφαλῶς κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ, ποὺ ἐπιτρέπει τὶς ὅποιες δοκιμασίαι γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσιν σὲ μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν στὸ θέλημά Του... Ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς δίνει πολλὰ ὅπλα πνευματικά, γιὰ νὰ ἀμυνθοῦμε ἐνώπιον καὶ τῆς ἀσθένειας αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ κάθε δοκιμασίας, καὶ νὰ ἐξιλεώσουμε τὴν ἀγαθότητά Του. Πρώτιστον ὄπλον ἡ εἰλικρινὴς μας μετάνοια καὶ Ἑξομολόγησις, καὶ ἡ διόρθωσις τῆς ἁμαρτωλῆς μας ζωῆς. Καὶ μαζί, ἡ θερμὴ προσευχὴ γιὰ ὅλον τὸν κόσμον, γιὰ τὸν παναθρώπινον πόνον, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ συγχωρητικότητα τῶν ἄλλων, ἡ ἀγάπη, ἡ ἐνάρετη ζωὴ, ἡ ἐνσυνείδητη μετοχὴ στὴν Θεία Κοινωνία...».

Ἡ Θεία Λειτουργία, δηλαδή τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἀλλὰ καὶ ὁποιοδήποτε Μυστήριον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ποὺ τελοῦνται μὲ τὴ συνάθροιση τῶν πιστῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, μέσα στὸ πλαίσιο τῆς λατρείας τοῦ μόνου Ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἀκολουθώντας τὴν θεοπαράδοτη ἐντολὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶπε, «τοῦτο (τὸ Μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας) ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν», καθὼς καὶ τὴν ἀνέκαθεν λειτουργικὴ πράξη τῆς Ἐκκλησίας, δὲν μποροῦν νὰ ὑποβιβαστοῦν καὶ νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀπλὲς συναθροίσεις ἀνθρώπων. Μάλιστα ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς λέει στὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιό Του ὅτι, «οὗ γὰρ εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθ. 18,20) καί, «ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ» (Ἰω. 6,54). Καὶ ἡ Θεία Κοινωνία, αὐτὸ δηλαδή τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἶμα τοῦ Χριστοῦ μας, ποὺ μυστικὰ ἀλλὰ πραγματικὰ θυσιάζεται χάριν τῶν πιστῶν σὲ κάθε Θεία Λειτουργία, ὅχι μόνον εἶναι ἀδύνατον νὰ εἶναι μεταδοτικὸ ὁποιασδήποτε μολυσματικῆς-λοιμικῆς ἀσθένειας, ἀλλὰ σὲ ὅσους προσέρχονται σ’ αὐτὸ μὲ πίστη καὶ τὴν κατάλληλη προετοιμασία, χορηγεῖ ὑγεία ψυχῆς καὶ σώματος καὶ γίνεται «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον».

Ἐπίσης, ἐπισημαίνουμε στοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν λαὸ τῆς Μητροπόλεώς μας τὸν πατρικὸ λόγον τοῦ Κυρίου μας σὲ ἀσθενεῖς καὶ ὑγιεῖς, ἁμαρτωλοὺς καὶ δικαίους, «τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω» (Ἰω. 6,37). Ὁ Κύριος δὲν ἀποδιώκει κανέναν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία Του, ἀλλὰ δέχεται ὅλους ποὺ προσέρχονται σ’ Αὐτόν.

Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί, ἀσφαλῶς καὶ στὴν παρούσα δοκιμασία δὲν εἴμαστε μόνονι μας, ἀλλὰ πάντοτε κάτω ἀπὸ τὴν πατρικὴ πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Τώρα εἶναι ἡ ὥρα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς ὁμολογίας. Καὶ στὴ δοκιμασία αὐτῇ, καλοῦμαστε γιὰ ἀκόμη μιὰ φορά, ὡς Ὁρθόδοξοι καὶ Ἕλληνες τῆς Κύπρου, νὰ ἐπιβεβαιώσουμε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, «ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὅφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ» (Λουκ. 10, 19). Γιατί, καὶ κατὰ τὸν ποιητὴ Γ. Σεφέρη, «στὴν Κύπρο (καὶ σὲ κάθε Ὁρθόδοξο τόπον) λείτουργεῖ ἀκόμη τὸ θαῦμα»...

Καλὸ στάδιο, καλὴ Ἀνάσταση, καὶ ὁ ὅσιος Νικηφόρος ὁ Λεπρὸς βοήθεια σὲ ὅλους.

Μετ’ εὐχῶν

Ὁ Μητροπολίτης

†Ὁ Μόρφου Νεόφυτος